ത്തിചെയ്യുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറിനും നാട്ടുകാക്കും യാതൊരു വിരോധവുമുണ്ടാകയില്ല. അന്നു" ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്തുണച്ച മെമ്പർമാർ ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിനും കുറ്റപടാക്കും ഇതുകൊണ്ടു് യാതൊരുപദ്രവവുമില്ല. വളരെ നിസ്സാരമായ ഒരപേക്ഷയെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അന്നു ഗവണ്മെൻറുതന്നെ അതിൻെറ യഥാർത്ഥനില മനസ്സിലാക്കി സഹകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നു" ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രമേയത്തിൻെറ ആവശ്യം വരുകയില്ലായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: അതു് എന്നാണെന്നു മനസ്സിലായില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഫസ്റ്റു വുഡ്ഡിക്കത്തിലെ കൌൺസിലിലാണു് അവതരിപ്പിച്ചതു്. ഞാൻ അന്നു ലേബർ മെമ്പറായിരുന്നില്ല. അന്നു് ആ പ്രമേയത്തിനു് ആവശ്യമായ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചില്ല. പിന്നീടാണു് ഇരിങ്ങാലക്കുട, ചാലക്കുടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്റ്റൈക്കു" തുടങ്ങിയതു്. എൻെറ പ്രമേയത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ലൈസൻസിനുള്ള ലേലപരസ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു ക്ലിപ്തകൂലിനിരക്കു വെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം എന്നാണു്. ഇങ്ങനെ ലേലപരസ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്ലിപ്തമായ കൂലി കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു് ലേലം വിചാരിക്കുന്ന ആൾക്കു യാതൊരു കുഴപ്പവും വരാനില്ലെന്നാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഏതായാലും ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു സമയം കളയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ പ്രമേയത്തെ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഇതിനെ പ്രസ്സു"ചെയ്യുന്നു.

The resolution was put and carried.

11. Query regarding distance of other places of religious worship from a proposed site, to be taken away from the application form.

Mr.C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): The resolution that I have tabled reads thus.

"*This Council recommends to the Government that the query regarding the distance of other places of religious worship within half-a-mile of the proposed site be taken away from the application form for the grant of permission to build places of public worship as it is generally misunderstood by the subordinate authorities.*

In the resolution itself, I have stated the reasons why I intend or I desire that the query may be taken away from the application form. Strictly speaking, it is very doubtful whether an application form as is prescribed by the manual is necessary. Now the Act which governs this is Act I of 1062, and section 2 reads thus: "From and after the aforesaid date, no person shall erect, or attempt to erect, any building for the purpose of public worship or convert any existing building into a place of public worship or utilise or enclose ground for the purpose of public burial without obtaining the previous sanction of our Government in writing under the hands of our Diwan".

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Nowhere in this Act is it stated that the Government has the power to frame the rules as to how the application form, for the matter of that, any application form, be submitted to the Government. Even in this Revenue Manual it is not stated under which section this application form has been introduced. Strictly speaking, my view is that the application form that is given there is not made according to Law. That is not the point that I wish to urge before the House. The point that I wish to urge before the House is that there are half a dozen queries that the applicant has to answer as per the application form that is given there. Now, what I beg to bring to the consideration of this House is that there is a query "whether there are any places of public worship within half a mile radius". It is true that before the Government allows an applicant or an institution to erect a place of public worship, an enquiry has to be instituted whether there will be objection from persons other than the community to which he belongs, with regard to the construction of a place of public worship. This point, I may concede is a relevant point. It is quite likely that if there are places of public worship very near the site where it is proposed to erect a place of public worship there may be breach of peace or troubles may ensue. With a view to avoid such things, it is certainly necessary that an enquiry has to be instituted on this point also. But the subordinate authorities, for example, the Revenue Inspector or the Tahsildar, if there is a place of public worship within half a mile radius, have the tendency practically to reject the application on that ground alone. Of course there are other points that may be taken into consideration, whether a procession may go along the site wherein the proposed place of public worship is to be erected. Let that be one of the considerations that Government have to look into. Instead of that, too much prominence is given to this point alone. My view is that if that particular query is deleted from the application form—and in the enquiry of course, the authorities concerned may take this into consideration,—it is very desirable, nay even necessary. Because there is that query there, the reporting authority gives undue prominence to that particular query and the answer to it, and refuses the application. Of course, it is a matter that is conceded on all hands that as far as possible, the various communities in the State who have not got places of worship should be allowed their own places of worship so that they may carry on their worship in their own way. Religious toleration is a matter which is practically admitted on all hands. It is true that one of the communities, who require new places of worship is the Christian community and probably the Ezhuvas also want the same. There are more than enough

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

places of public worship for the high class Hindus. So, what I beg to submit is, because of a query in the application form, the applicant and the community should not suffer as the subordinate authorities are inclined to give undue importance to it. They do not consider that that is only a point to be considered. They do not understand it in the proper light, and the application is rejected. If you peruse the orders that have been passed by the Government, in very many cases it will be very obvious. It is with a view to bring this matter to the kind consideration of the Government that I have tabled this motion. I request that the hon'ble members of this House will see the point that I have urged. I do not wish to press upon this House that that point need not be considered. Let me not be misunderstood. My point is that it is a matter to be considered, that it should be given only that prominence which it really deserves. It is for that purpose that I suggest that it may be deleted. Of course I may submit once again to the Council the fact that the application form that the Government insist upon is not according to law, because in the Act, there is absolutely no provision which gives the Government power to frame the rules according to which the application form has to be presented before the Government.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (*Vadakkancheri*): May I know from the hon'ble member whether he concedes the factom of the existence of a place of public worship within half a mile radius is a fact to be taken into account.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): I do concede it.

Mr. C. A. Kunjunni Raja (*Advocate-General*): The objection is in getting the information in that form.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (*Vadakkancheri*): If there is no objection where is the objection to have the form there? If it is agreed that the subject-matter that ought to be inserted in the form is a very relevant factor, then what is the objection? I do not see there is any, so long as my friend Mr. Iyyunni concedes that the existence of any place of public worship is a relevant point in determining the point of granting the construction of any place of religious worship. The objection is only with regard to the form. What I submit is, there is not much force in that, because what he seems to be influenced is that the revenue subordinate authorities are exaggerating the relevancy of that. The form cannot be objected to, if as a matter of fact the subject-matter of it is a factor which has to be taken into account. It is quite proper that there should be sufficient indication for the subordinate authorities.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

*Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): I second the resolution. In my opinion, the resolution is based upon an Act which is contained in volume I of the Acts and Proclamations of Cochin. I not only support this resolution, but go one step further and say that that Act should be removed. It is unnecessary. In British India there is no such Act. If there is any breach of peace, there is section 125 of the Criminal Procedure Code.

In fact, our Highness is a religious man and he wants all people to be religious. Let them have churches, mosques, synagogues, whatever it may be. Let them follow their faith—what is the harm? It is better for the State to have more places of worship. Then the police may be lessened, because if our people are believing in God and religion, then theft and other offences will be lessened. My humble submission, therefore, is that the Act should go, and if the Act goes, this resolution is not necessary. Anyhow, I support this resolution.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (*Vadakkancheri*): I oppose this resolution. At the outset, I submit that I should not be misunderstood as speaking against any religion or any particular community which is anxious to extend the scheme of constructing places of religious worship. My only point is that there is no necessity to change the form which is now prescribed under that Regulation or under any other authority. Of course, the mover of the resolution himself concedes even apart from the Regulation, it is only expedient that the Government should take into account the sentiments of the people in the neighbourhood and also take into account whether there are any places of public worship existing within a specified distance. The one thing which is aimed at by such an enquiry is to respect the sentiments and feelings of the people belonging to other religions and whether the erection of other places of worship of different religions would outrage the feelings of other people. If the mover of the resolution concedes that it is only a very legitimate and proper thing that the Government should take into account the sentiments and feelings of other religions, so long as he concedes that, and the only objection raised being to the column in the form, I do not think there is any mischief in showing it in the form itself. The other objection seems to be that the subordinate authorities of the Revenue department who are directed to hold enquiries in this matter are sometimes influenced by this form and they base their report upon such matter to be filled up in that form. That is not correct at all. If certainly much emphasis is laid upon

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that fact in a particular case, that ought to be taken into account. And, he begins by saying that if there is such an objection that ought to be taken into account, the subordinate authorities are likely to be influenced by the form and not by the matter. If they correctly report that there is the existence of that factor which is obnoxious to the granting of other places of public worship, certainly there is nothing in the form in which these things are brought. My point is that there must be very little objection to the form. If as a matter of fact, he thinks that the subordinate authorities are influenced by that and if it is a fact that their enquiry is not based upon relevant factors, there are superior authorities to control their decision and if, as a matter of fact, undue importance or significance is given to such matters and such matters did not exist, there are the superior authorities to supervise their decision, so that my submission is that there cannot be any serious objection with regard to the form in which this question is presented. So, I do not find my way to support this resolution.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): Sir, I do not think it is in any way necessary to have a vehement support or a vehement opposition to this resolution, because, after all, as I have understood the resolution, it is only to bring to the notice of the Government certain facts. If the Government thinks that it is in any way necessary to restrict the crowding of religious institutions, it is only for the sake of maintaining public tranquillity. Otherwise there is no justification at all in imposing such a restriction, when our Government states that religious freedom is given in this State. It is also meaningless to restrict the construction of religious buildings which will be more or like Yama's promise to Savitri. Whatever that be, it is for maintaining the public tranquillity in the State and to see that no chances for communal prejudices and breaches of peace arise that this half a mile rule is provided for. It may be that within ¼ of a mile you may be getting peace in certain localities. In other places you may not be getting even within one mile. So far as I understand the hon'ble mover of the resolution he only means that when the half a mile rule is put in the application form it should not be misunderstood by the authorities especially if there is another religious institution within half a mile radius. At the same time when the chances of the application being misunderstood are there it is better that that particular clause in the application form is deleted. So it is up to the Government to see to the spirit of it and not to be guided by this particular provision in the application form which itself is not intended or warranted by the Act. This is what I have understood

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

from the hon'ble mover and in that sense I support the resolution.

*മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: സർ, ഞാൻ ഇതിനെ പിന്താങ്ങുവാൻ പാടില്ലെന്നൊരു ശബ്ദം പല സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടതായി എനിക്കു തോന്നി; അഥവാ പിന്താങ്ങുകയില്ലെന്നു് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി തോന്നി. എന്റെ വിശ്വാസമെന്തായാലും ജനങ്ങൾ വളരെ പരിപാവനമായി കരുതുന്ന വിശ്വാസത്തെ ആദരിക്കുവാനും ബഹുമാനിക്കുവാനും പൗനിക്കു കഴിയും. എന്റെ വിശ്വാസവും അതുമായി യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ല. ഇതിനെ പിന്താങ്ങുവാൻ പ്രേരകമായ സംഗതിയാണു് ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നതു്. ഇതിൽ കുറെ നാണയുണ്ടു്. ഒരു റേഷണിലിസ്റ്റു് വന്നു പൊതുവെ മതത്തെയെല്ലാം എതിർക്കുമ്പോൾ സർവ്വമതക്കാരുംകൂടി അയാളെ എതിർക്കും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അമ്പലം തൊടുവാൻ പാടില്ല, പള്ളി തൊടുവാൻ പാടില്ല, മോസ്ക്ക തൊടുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള നിലയാണു്. ഹൈദരാബാദിൽ ഇതുപോലെ ഒരു നിയമമുണ്ടു്. അവിടെ ഹിന്ദുക്കളെയാണു് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ സർവ്വമതങ്ങളും ഉദ്ദേശം കാട്ടുന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. നിങ്ങൾ മതത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ, മതത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതു മുഴുവൻ ആത്മാർത്ഥമാണെങ്കിൽ ഈവക നിയമത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരു ഡിസ്കഷനും ആവശ്യമില്ല. എങ്കിലും ഈ നിയമം ഉരിക്കാൻ പാടില്ല. ആർ എവിടെ അമ്പലം വെക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാലും അവിടെയൊക്കെ അനുവാദം കൊടുക്കണം. അതിനു് അകലം നോക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയും ഞങ്ങളുടെ പള്ളികളുടെ അടുത്തു അമ്പലം പാടില്ല എന്നു്. ഹിന്ദുക്കൾ പറയും യേശുവിനെക്കണ്ടാൽ അവരുടെ ദൈവം കോപിക്കുമെന്നു്. ഇതെല്ലാം പ്രാകൃതജനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായമാണു്. പരിപ്പുള്ള ആളുകൾ ഇതിൽ പങ്കു നില്ക്കരുതു് എന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വഴക്കു പോകണമെങ്കിൽ, അതായതു് അമ്പലങ്ങളും പള്ളികളും സംബന്ധിച്ചുള്ള വഴക്കു ജനങ്ങളുടെയിടയിൽനിന്നു പോകണമെങ്കിൽ, അടുത്തടുത്തു് അമ്പലങ്ങളും പള്ളികളും വരണം. കാശിയിലെ വിശ്വനാഥക്ഷേത്രവും മുഹമ്മദിയ പള്ളിയും അടുത്തടുത്താണിരിക്കുന്നതു്. ഈ മാതിരി നിയമങ്ങളെല്ലാം വെറും കുത്തുമ്പിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണു്. ഹൈദരാബാദിൽ ഈ കുത്തുമ്പു ഹിന്ദുക്കളോടു്, ഇവിടെ അതു് ക്രിസ്ത്യാനികളോടു്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമം ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. അവിടെ നിയമമുണ്ടാക്കുന്നതു് പള്ളി കൂടുതൽ വേണമെന്ന ആളുകളാണു്. ഈ മതകാര്യങ്ങളിൽ നമുക്കു പൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം. മതസ്വാതന്ത്ര്യം പൂർണ്ണമായി എല്ലാപ്രജകൾക്കും അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ അവരവരുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ചു് എവിടെയെങ്കിലും ദേവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ആരാധന നടത്തുന്നതിനു അനുവദിക്കയാണു വേണ്ടതു്.

*മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, ഫാറം അമൻറ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു മാത്രമാണു് ഈ പ്രമേയത്തിലുള്ളതെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനോടു യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ തത്വത്തോടു യോജിക്കുവാൻ ഞാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. കാനേഷുമാരി കണക്കെടുത്തു നോക്കിയാൽ ഒരു കാനേഷുമാരി കണക്കു കഴിഞ്ഞു് മറ്റൊരു കാനേഷുമാരി കണക്കു വരുമ്പോഴേക്കും 25% ജനങ്ങൾ കൂടുതലുണ്ടാകാറുണ്ടു്. ഈ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം വസിക്കാനുള്ള ഭൂമി

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യാണെങ്കിൽ ഇനിയൊരു പരശുരാമനുണ്ടായി മഴുവെറിഞ്ഞു ഭൂമിയുണ്ടാക്കുന്നതു വരെ ഇപ്പോൾ ഉള്ള ഭൂമി മാത്രമേയുള്ളൂ. മനുഷ്യനു താമസിക്കുവാൻ ഇടമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ടിക്കിൽ ദേവാലയങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാണു് പറയുന്നതു്. എന്നാൽ അര മൈലിനകത്തു് ഒരു ദേവാലയമുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊരു ദേവാലയമനുവദിക്കരുതെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഭിന്നരീതിയിലുള്ള ആചാരങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഐകമത്യത്തോടു കൂടി പെരുമാറുകയാണെങ്കിൽ എനിക്കതിനു വിരോധമില്ല. മണ്ടന്മാർ പല ജാതിയുണ്ടു്; പഠിച്ച മണ്ടന്മാരും പഠിക്കാത്ത മണ്ടന്മാരും. പഠിക്കാത്ത മണ്ടന്മാരെക്കൊണ്ടു് വലിയ വിഷമമില്ല. പഠിച്ച മണ്ടന്മാരെക്കൊണ്ടാണു് ഇന്നാട്ടുകാർ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. അവർ യുക്തിവാദം എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു വാദം നടത്തും. എന്തു പറഞ്ഞാലും ഇതെന്റെ യുക്തി എന്നു പറഞ്ഞു അന്ധമായ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള മണ്ടന്മാർ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാലത്തു് ഇത്തരം നിയമങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാക്കരുതു്. അര മൈലിനകത്തു് ഒരു ദേവാലയമുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊരു ദേവാലയം പ്രാർത്ഥനക്കു പാടില്ലെന്നു് ഇപ്പോൾ ഒരു നിയമമുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഒരു ദേവാലയമുള്ളപ്പോൾ അതിന്റെ ഭാരവാഹികൾ സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, ജനങ്ങൾ ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ വേറൊരു ദേവാലയം വെക്കാൻ വിരോധമില്ല. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ മതഭ്രാന്തു മൂലം ദേവാലയങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഘോഷയാത്രാവസരങ്ങളിലും മറ്റും വഴക്കുണ്ടാക്കാറുണ്ടു്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെ സമീപിച്ചാൽ "പോയി പണി നോക്ക" എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങളെന്തു ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു് അവക്കു് അതിനിടം കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ നോക്കണം. ക്ഷേത്രങ്ങളാകട്ടെ, പള്ളികളാകട്ടെ എന്റെ സ്വന്തം അനുഭവം പറയുകയാണെങ്കിൽ അര മൈലിനകത്തു് ഒരു മാസ്സ്, ഒരു കുസ്തീൻപള്ളി ഒരു ഹിന്ദു ദേവാലയം ഇത്രയുമുള്ള സ്ഥലമുണ്ടു്. അവിടെ യാതൊരു വഴക്കുമില്ല. എന്നാൽ കമ്പളങ്ങി ലഹളയുണ്ടായതെന്നിക്കറിയാം. അതുപോലെയുള്ള ലഹളകൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ദേവാലയങ്ങൾ അടുത്തടുത്തുണ്ടാക്കരുതു് എന്നു പറയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഇരിങ്ങാലക്കുടെ ഇഴവ മെമ്പർക്കു് അമ്പലവും പള്ളിയും അടുത്തടുത്തു വരുന്നതിനു സമ്മതമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവിടെത്തന്നെ അമ്പലത്തിന്റെ അടുത്തു പള്ളി വെക്കുന്നതിനു സമ്മതം കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നറിയാമൊ ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമെ സ്റ്റേറ്റുമെണ്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: അവിടെ പൊതുയോഗം കൂടി നിശ്ചയിച്ചു പാസ്സാക്കിയതായി എനിക്കറിയാം.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അങ്ങിനെയല്ല അവിടെയുണ്ടായതു്. ഇന്നാട്ടിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മെമ്പർ അവർകൾ അവിടെ അടുത്തു് ഒരു പള്ളി വെച്ചു കിട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞു് അപേക്ഷ വന്നിട്ടുണ്ടു്, അതിനു് അവക്കു് അനുവാദം കൊടുക്കാൻ വിരോധമുണ്ടോ എന്നു് എന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയാണു്. വിരോധമില്ല; പക്ഷെ ഭാരവാഹികളുടെ മുഴുവൻ സ്റ്റേറ്റുമെൻറ് വാങ്ങാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതിൽ ഒരു കക്ഷി അവിടെ മിന്നിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ സ്റ്റേറ്റുമെണ്ടു കൂടി കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അങ്ങിനെ എന്നോട് ചോദിച്ചതിൽ നിന്നു" അനുവാദം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കുണ്ടെന്നു വരുന്നുണ്ടു".

പഴഞ്ഞിയിൽ ഒരെഴുത്തുപള്ളി കൊണ്ടുവെച്ചു. പിന്നീട് അവിടെ ഒന്നുരണ്ടു ശവം മറവു ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അതു പള്ളിയാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു അപേക്ഷ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു". ഇങ്ങനെ ദേവാലയങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണു" എല്ലാവരും നോക്കുന്നതു". ജനങ്ങൾ താമസിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിക്കു അര മൈലിനകത്തു" രണ്ടിൽ കൂടുതൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ വെക്കാൻ അനുവാദം കൊടുക്കരുതു" എന്നു" ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ തന്നെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറോട് ഈ പ്രമേയം പിൻവലിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

* മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. വിശ്വംഭരൻ: സർ, ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശിവപേരൂർ തെക്കെ മെമ്പറുടെ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ദേവാലയങ്ങളും ദേവന്മാരും വളരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു സമുദായത്തിൽ പെട്ട ആളാണു" ഞാൻ. സാധാരണ ദേവാലയങ്ങൾ എന്നു കേട്ടാൽ ആ മതം വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും ആ ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർക്കും സന്തോഷമാണു" സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നതു". എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും അനവധി കൊല്ലങ്ങളായി ഞങ്ങളെ മർദ്ദിക്കുകയും, അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവാണു" ഞങ്ങൾക്കുള്ളതു". എങ്കിലും ദേവാലയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും ആവശ്യമുള്ളതു ദേവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം എന്നു വാദിക്കുന്നതിനോട് അനുകൂലിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന സംഗതി ഞങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളെല്ലാവരും ഹിന്ദുമതത്തിൽ പുതിയ ക്ഷേത്രങ്ങളും പുതിയ ആരാധനാരീതികളും വരുത്താൻ കൂടുതൽ സൌകര്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു". ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ ഈഴവസമുദായം ക്ഷേത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അന്യ സമുദായക്കാരുടെ തടസ്ഥങ്ങൾ ഈ നിയമത്തിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ടു". ഞാൻ ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലെ സംഭവത്തെയാണു" ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു". വാസ്തവത്തിൽ അക്കാലത്തു" മതസ്ഥാപനങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും സമുദായങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണു" മിക്കവാറും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു" എന്നാണെനിക്കു തോന്നുന്നതു". ഇങ്ങിനെ സമുദായങ്ങളുടെ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മതത്തിന്റെ പേരിൽ നിബന്ധനകളും വെക്കുന്നതുകൊണ്ടു" പലപ്പോഴും അഹിന്ദു സമുദായത്തിൽപെട്ടവർക്കും ഹിന്ദുസമുദായത്തിലെ തന്നെ അവർണ്ണസമുദായങ്ങൾക്കും അതു പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും കാരണമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു". എനിക്കു പറയാനുള്ളതു" സുബ്രഹ്മണ്യനും യേശുക്രിസ്തുവിനും മുഹമ്മദു" നബിക്കും എല്ലാം ഒരേ ക്ഷേത്രത്തിൽ കുടികൊള്ളത്തക്ക സ്ഥിതിഗതികളും ഈ രാജ്യത്തിലുണ്ടെന്നാണു", മതസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു" സ്വാർത്ഥികളായ ആളുകളും, അന്യ സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ കുശുമ്പുള്ള ആളുകളും മറ്റുള്ള ആളുകളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിനു കൈയ്യുകൾ പ്രയോഗിപ്പിക്കാറുണ്ടു". ഇങ്ങനെയുള്ള കുശുമ്പിന്റെ ദുഷ്പ്രവർത്തനത്തിനു ഇന്നത്തെ ഈ പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നപ്രകാരം പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ശമനമുണ്ടാക്കുന്നതാണു". അതിനാൽ ക്ഷേത്രനിർമ്മാണത്തിനും പള്ളിനിർമ്മാണത്തിനും മറ്റുമുള്ള നിയന്ത്രണം എടുത്തുകളയാനും മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആരാധനക്കുമുള്ള നിയന്ത്രണം എടുത്തുകളയാനുമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ കൊച്ചി ശവമ്മെണ്ടു സ്വീ

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക പറയാനുള്ളതു്. ഈ അഭിപ്രായത്തോടു്, ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ നിലയിൽ ഏറ്റവും പരിമിതമായ ആവശ്യത്തോടു കൂടിയുള്ളതാണെങ്കിലും ഈ പ്രമേയത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ. സി. വി. ഇയ്യു : സർ, ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശൂർ തെക്കെനിയോജകമണ്ഡലം മെമ്പറുടെ പ്രമേയത്തോടു യോജിക്കുകയും പ്രമേയം ഈ രീതിയിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതിനു അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട കണയന്നൂർ ഈഴവമെമ്പർ പ്രമേയത്തിന്റെ വാചക രീതി ഇതുപോരാ, കായ്യം തുറന്നു പറയണമെന്നു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശൂർ തെക്കെ നിയോജകമണ്ഡലം മെമ്പക്കു നിശ്ചയമില്ലായ്കകൊണ്ടല്ല അദ്ദേഹം പ്രമേയം ഈ രീതിയിൽ അയച്ചിട്ടുള്ളതു്. കണയന്നൂർ ഈഴവമെമ്പർ പറഞ്ഞ മാതിരി വായിച്ചാൽ അർത്ഥം മനസ്സിലാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദത്തിനു ഞാൻ എഴുതുകയുണ്ടായി. അതിൽ അനാഗരിക ക്രമകലം നിയമം മാറണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അനാഗരികയെന്നുള്ളതു കാൽ നാഗരിക എന്നാക്കി കുറക്കുവാനെ, ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. ആ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുമായിരിക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ ധരിച്ചു വെച്ചിരുന്നതു്. കൊച്ചിനിയമസഭാ മാനവൽ വ്യാഖ്യാനകുപ്പു് കെ. ഉപവകുപ്പനുസരിച്ചു ആ പ്രമേയം ദേവസ്വം ഭരണകാര്യങ്ങളിൽപെട്ടതാകയാൽ ഈ നിയമസഭയിൽ പ്രതിവാദിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു പറഞ്ഞു അനുമതി നിഷേധിക്കയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഏതു വിധമായാലും തൃശ്ശൂർ തെക്കെനിയോജകമണ്ഡലം മെമ്പർ ആ ഉപവകുപ്പിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ ആയിട്ടാണു പ്രമേയം ഈ രൂപത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. വേറെ രൂപത്തിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇതു ഈ നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കയില്ലായിരുന്നു. നൈസാമിന്റെ രാജ്യത്തു ഹിന്ദുക്കൾ ഈ നിയമം അവിടത്തെ ഗവൺമെന്റു നടപ്പാക്കിയതു മൂലം വിഷമിക്കുന്നതായി കണയന്നൂർ മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. നൈസാം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സാധാരണയായി ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോകുകയോ വഴിവാടു കഴിക്കുകയോ ഹിന്ദുമത സംബന്ധമായ കായ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ ഇതുവരെ പത്രം മൂലമോ മറ്റോ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ചു് നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരും ഇപ്പോഴത്തെ തിരുമേനിയും ക്രസ്ത്യാനികളുടെയും മുസ്ലീമിങ്ങളുടെയും എത്രയോ പള്ളികളിൽ പോയിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു കൊണ്ടു നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. ഈ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു ഇത്രയുമധികം അസുഖകരമായ മരേപ്പാടു് മാറേണ്ടതാണു്. ഏതു മതത്തിലും ദൈവമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ആ തിരുമേനി ഈ രീതിയിലുള്ള അസമതാപം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഇവിടെ നാം പാസ്സാക്കുന്ന പ്രമേയം സമർപ്പിക്കുകയും ദേവാരാധനസ്ഥലങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു അവിടത്തെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവിടുന്നു ഇതു നിയമമാക്കുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശൂർ തെക്കെനിയോജക മണ്ഡലം മെമ്പരുടെ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ. ബി. എം. പീറർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡൻറ് സർ, ഞാൻ ഈപ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇന്നു സമുദായങ്ങളെല്ലാം സൗഹാർദ്ദതയിൽ കഴിയണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സമുദായ സംഘടനക്കായി ത്വരിതഗമനം ചെയ്യുന്നവസരമാണു് ഇതു്. അതുപോലെതന്നെ മതങ്ങളിലും യാതൊരുതരത്തിലുള്ള വൈപരീത്യങ്ങളും കടന്നു കൂടാതെകഴിച്ചു കൂട്ടണമെന്നുള്ളദ്ദേശവും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആ സൊസൈറ്റിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഒരമ്പലത്തിനടുക്കൽ ഒരു ക്രസ്ത്യീയദേവാലയമൊ ഒരു മുസ്ലീം പള്ളിയൊ കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു ഹിന്ദുവിനു വലുതായ ഒരു തടസ്ഥം ദേവാരാധനയെ സംബന്ധിച്ചു ഉണ്ടാകുമെന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല അതുപോലെതന്നെ ഒരു ക്രസ്ത്യാനിക്കും ഒരു ക്രസ്ത്യൻപള്ളിയുടെ അടുക്കൽ ഒരമ്പലം സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ഒരു ക്രസ്ത്യാനിക്കും യാതൊരു വിരോധവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പക്ഷെ ഇവിടെ ചിലമെമ്പർമാർ പറയുകയുണ്ടായി ഇതു വലുതായ ലഹളകൾക്കും സമാധാന ലംഘനത്തിനും ഇടയാകുമെന്നു്. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ലഹളകൾക്കൊ വഴക്കുകൾക്കൊ യാതൊരു തരത്തിലും ഇടയാക്കി തീർക്കയില്ലെന്നു മട്ടാഞ്ചരിയെ മാത്രം ഉദാഹരണമായി എടുത്താൽ മതി. അവിടെ ഒരു ചതുരശ്രമൈലിനുള്ളിൽ ഒരു ക്രസ്ത്യീയദേവാലയവും ഒരുമുസ്ലീം പള്ളി ഹിന്ദുദേവാലയം എന്നതന്നെയല്ല ഒരു ജൂതപള്ളിയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടു് ഇതുവരെ യാതൊരു അഹിത സംഭവങ്ങൾക്കും ഇടയായിട്ടില്ല. മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ കുമ്പളങ്ങിയിലെ ലഹളകേസ്സു് നടന്നതു ദേവാലയം ഒഴിച്ചു സ്ഥാപിച്ചതു കൊണ്ടാണെന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ദേവാലയം അടുത്തു സ്ഥാപിച്ചതു കൊണ്ടല്ല ആ ലഹളയുണ്ടാകുവാൻ കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. കുമ്പളങ്ങിയിൽ അമ്പലം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു പള്ളിയിൽനിന്നും മൂന്നു മൈൽ അകലെയാണു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമംകൊണ്ടു ഇപ്രകാരമുള്ള ലഹളകളെ തടയുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു തെറ്റാണു്. ഹിന്ദുക്കളും ക്രസ്ത്യാനികളും കൂടിയോജിച്ചു് ഇങ്ങിനെയൊരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടും അതെ മനസ്ഥിതി വെച്ചുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അപേക്ഷ. അതുകൊണ്ടു ഗവമ്മെണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മൂന്നാമെമ്പരുടെ പ്രമേയത്തോടു അനുകൂലിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകാണുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): Mr. President, Sir, as I followed the discussion I find that the discussion has gone far far beyond the scope of the present resolution. The hon'ble mover of this resolution seeks to amend a certain form prescribed under a certain enactment for a particular reason. He wants to delete a column in which the applicant has to fill up something. For what reason does he want the amendment of the form? For the reason that it is generally misunderstood by some of the subordinate officers. It has not been stated before this House that the misunderstanding caused by this column has in any way affected the granting of the application It is only his contention that the subordinate authorities misunderstand the scope of the column. The final authority never misunderstands it.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): The final authority never misunderstands the report of the subordinates.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): He never misunderstands the scope of the column. The column is misunderstood only by the subordinate officers. The column is simply filled up to show whether there is any other place of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

worship within half a mile. It may be seen and it can be understood apart from any report made by the subordinate authorities. The discussion has gone far beyond the scope of the resolution and the principle underlying the rule that a certain minimum distance should be kept up between places of religious worship has been conceded. The hon'ble mover does not want that the existing principle should be changed. Hon'ble members who wanted to support the resolution went beyond the resolution and beyond the admission made by the hon'ble mover. He is for keeping up this principle and not for removing the principle. Hon'ble members who supported the resolution have spoken what is in their mind and not on points relevant to the issue at hand. If the hon'ble members' intention was to remove the restriction now existing he could have done it in plain language. If his intention was to introduce the resolution under a guise he could have made his idea plain in his speech moving the resolution. Even in his speech he did not want to violate that principle. This principle has been adopted to avoid scuffles between two communities or two religionists. Whatever we may say in this House the feeling between two religionists still exists and the feeling of the ignorant people is that one community is the enemy of the other

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): We should try to remove that.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): It has not been removed now. When it is removed then it will be time enough for changing this rule also. As a matter of fact personally I think that no more sanction should be given for the construction of any more religious institutions in this State, because we have already a sufficiently large number of institutions and it is easy for each and every family in the State to go and worship in them.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): It is a mistaken notion.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): Not at all so. Hon'ble members are under a mistaken notion as to the scope of the resolution.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): There are places in the State where one has to carry a dead body 7 or 8 miles for burial.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): You can build your religious institutions closer to each other. The restriction is only half a mile. There will be enough space and the rule will be relaxed whenever necessary and sanction will be accorded for building new religious institutions for worship.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Under these circumstances I do not find my way to support the resolution as it is now worded.

*Mr. M. Sivarama Menon (*Ernakulam*): Mr. President, Sir, there is a very clear difficulty in speaking on the resolution before the House. But regard being had to the nature of the speeches that were made here in support of the motion and if the hon'ble members are to be carried away by the expression of such sentiments I feel it my duty to say one or two words with regard to the speeches which had absolutely no reference to the subject-matter of the resolution in hand. If the mere tabling of the resolution is to have the effect of giving expression to such feelings and if the expression of such feelings were to be taken to be an estimate of the ultimate procedure to be adopted by the Government in such matters, then not saying what is felt otherwise may be fatal to the case. It will be found that there is section 274 of the Cochin Penal Code which says: "Whoever voluntarily causes disturbance to any assembly lawfully engaged in the performance of religious worship or religious ceremonies shall be punished with imprisonments of either description for a term which may extend to one year or with fine or with both." If the rule of limitation that is, in the sense that religious places of public worship should be constructed only within such definite limits is taken away and if it happens that Hindus are allowed to construct temples, Muslims, mosques and Christians, churches, close by, it will be practically impossible to administer the law of the land that is contained in section 274 What do we see in British India? The want of such a limitation in British India has led to great hardship. There are cases where the courts specify that "You shall conduct worship between such and such hours" in your place of worship and in another religious institution at such and such hours in order to avoid conflicts. As a concrete example suppose at a time when the Muslims are engaged in religious worship in a mosque in an adjoining temple there is a *siveli* going on with incessant drumming of pop-guns. Such a *siveli* is sure to disturb the persons who are engaged in religious worship in the adjoining mosque. Now as long as there is communalism in the State and if communalism extends not only in sharing the loaves and fishes of office but in other spheres also, then till that day passes and communalism is completely wiped out, there is absolutely no reason to change this wholesome rule which has been enacted in the shape of law.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): So long as such an obnoxious law exists communalism will not disappear.

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Sivarama Menon (*Ernakulam*): So long as communalism exists such a law is absolutely necessary. But this is not a place to go into religious feelings at all. We are concerned only with the question as to whether the law as it has been embodied in the statute book is a wholesome thing or not. That is the question which is now raised by the hon'ble mover, but he never for a moment contends for that position.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): As the law stands at present there is absolutely no restriction that no place of public worship can be allowed within this half a mile. Even now there are cases where within half a mile churches have been allowed to be constructed.

Mr. M. Sivarama Menon (*Ernakulam*): An unwholesome practice can never be a substitute for the law. But that is not the position here. In the event of conflict the question is whether any such restriction will be wholesome and whether in the interests of public peace and tranquility such a restriction is desirable and necessary. My point is that the resolution as worded is perfectly harmless in this sense that it only requires a change in the application form. But if along with the acceptance of the resolution a Government Proceedings are issued that in the course of the enquiry into the application they should also find out the existence of any other religious institutions within the half a mile limit, if instructions are issued in the form of a proceedings to the inquiring officers, I do not for a moment see how such an offensive proposition cannot be accepted. I hope the hon'ble mover admits the position that this is a question which has got a very important bearing upon the decision as to whether sanction for the construction of places of public worship can be given or not. I say some sort of restriction in the location of places of public worship is absolutely essential for the proper maintenance of peace and order in the State as long as this State is inhabited by different communities possessing religious fanatics each in their own way. There may be persons in all who may not care where a temple is built or where a church is built. But it is not the case with all. It cannot be said to be a handful or a few. There are no statistics to show that 75 or 80 per cent of Cochinites have turned atheists who may be interested in the non-existence of temples or churches. Therefore the question at issue is really whether any restriction ought to be imposed or not. The question is only, as put forward by the hon'ble mover, whether the form is to be amended or not. If the form is amended, even then the information which is sought to be covered by the form is absolutely essential even according to the hon'ble mover. I may state for the information to the hon'ble

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

members of this House that when there are persons who are prepared to cause disturbance to the public tranquillity on account of a mere religious belief that if a procession with drumming is taken in front of a religious institution, the God inside there will be highly infuriated and it would be highly offensive to the God and therefore we must molest and obstruct it, as long as such persons remain in the State some restriction is absolutely necessary. If in a particular place the locality is such that there will be absolutely no conflict, in such cases Government can use their discretion in the location of the religious institutions. But the taking away of the restriction through this resolution which does not aim it at all, is according to my humble idea one that is not comprehended by the mover and one that is fraught with very serious consequences. It is the right of every community to engage themselves in religious worship as they choose. there may be some who require absolute silence for their worship. If such a religious assembly is engaged in worship and another place of worship close by goes on with their drumming, how can both these things go on in peace? Each one of us will say "I am going to worship in my own way". Both acts are within the bounds of law, but conflict is created thereby. There should be no occasion for such conflict. Until an ideal state of things comes into being wherein nobody will be bold enough to take the law in his own hands, and when the penal law in the land is not necessary any more and cannot remain in the statute book for a minute more—when such an ideal state of civilisation and high attainments come, when nobody will be prepared to commit offences, then there will be no necessity for this provision. Until such time such restrictions will have to be put up with. Therefore I am strongly of opinion that the resolution as explained by the hon'ble mover himself in his speech is quite reasonable. If there is a case where there is no conflict why should this alone be given an importance? I know cases where objectors are heard in person and through vakils by the Diwan Peishkar. If there are objections, both parties are heard and in cases of great controversy it is also common for the parties to engage pleaders to argue the case. The orders passed in such cases read beautiful judgments. And if anybody is aggrieved by the decision of the Diwan Peishkar there is also the right of appeal to the Government. It is not a case where there may be a miscarriage of justice. My submission, therefore, is that some sort of restriction is absolutely essential. The measure of that restriction will depend upon the special circumstances of each case. With regard to the form that is prescribed, whether they are found to be technically faulty, whether the subordinate officers

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

are giving undue importance to the query that is contained in the form, these are all matters for the head of the department to enquire into. And as long as the head of the department passes orders after hearing both sides of the case, it does not matter whether it is a Christian, Ezhuva or a Nayar subordinate officer who enquires into the case and makes the report. The question now reduces to this. Should the Government have any such restrictive power? I am clearly of opinion that there should be such a power vested in the hands of the Government. Then it could be enforced regard being had to the particular circumstance of each case.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): On a point of information, Sir, will the Government be pleased to amend the rule and reduce it to quarter of a mile instead of half a mile?

Mr. K. S. Panicker (*Ezhuvas-Mukundapuram*): Will the Government be pleased to amend it as one mile?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Mr. President, Sir. I am fortunately in a position to deal with this matter if not with much light but certainly without heat. That much is clear. Because, so far as the Government is concerned, it has got only a simple resolution before it. The Standing Orders of this Council say that all resolutions should be in the form of specific recommendations to the Government. The rule is there for the express purpose of preventing desultory arguments upon irrelevant questions, otherwise we are wasting the time of the Government. We are also wasting the time of the Council. This principle is laid down as much in the interest of the persons who have to answer to the resolutions as in the interests of the persons who speak on the resolution either supporting or opposing it. It is in the interests of all that it is specified that clearness is necessary as to what exactly is the specific recommendation to the Government. As a matter of fact, the hon'ble mover was perfectly clear on that matter. He said: "here is a form prescribed by Government in dealing with applications. In one of the columns, it embodies a query regarding a particular matter which is unnecessary". It is no doubt a relevant matter to be considered by the Government. He conceded that the insertion of that query, according to him, is undesirable, for it gives opportunity for the subordinates for influencing the head of department in forming mistaken opinions. Whether such a legitimate query in the form should be taken away because it is mistaken by the revenue subordinates, either deliberately or otherwise, is the simple proposition before the Government. Government has to examine whether in the first place a mistaken opinion is formed by the revenue subordinates and even if

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

mistaken opinions are formed by them whether that would be influe cing the Government decision upon that matter. The next question is even if we take away from the form the facility which exists for the revenue subordinates to report as they please, whether that would improve matters. These are the 3 questions, I propose to deal with them now. In that aspect, it will be necessary to give a short history of how this form came to be prescribed.

The first point which I want the hon'ble members of this House to understand is that the practice of locating places for public worship outside half-a-mile of an existing place of religious worship did not come with this form. The order of the Government prescribing this limit, so far as I know, is two centuries old in this State. This was the practice even at a time when this form was prescribed. This is only copied in Act I of 1062.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): Is there any record to show that?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): I will show you an order of 1026. I will give you even an order of 1018, by Diwan Sankara Warriar. I will show you these orders and satisfy you, if you want.

Then came the Act I of 1062. Under it it was laid down that there are certain things which an application must contain. One is, who the applicant is. That is the first column. Column II is, where he proposes to erect his building. The third is, for whose sake. There is another column there asking whether there are other places of public worship within the locality. It does not say "places of public worship belonging to other communities". The whole argument was upon the assumption that that column was intended to show whether there are religious institutions of other communities. It is not so. You are bound to state whether there are places of public worship belonging to whatever community for the simple reason that persons dealing with the application should know whether the application is a bona fide one and whether it is necessary to have one more place for worship in a place where another already exists.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): There is another column there. Please look to that.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): I shall look into that once more just to enable you to have the satisfaction. Column No. 5 is "Names of places of public worship existing within a radius of half-a-mile of the proposed site". The next column is "whether any religious procession passes by or in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

vicinity of the intended place of worship and the distance between the proposed place of worship and the route of the procession." The next one is "if the community to which the applicant belongs has in the place a public place of worship, the reasons for creating the proposed place of public worship".

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): That is the relevant column.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): The column relates to place of public worship in the very place where the applicant wants another one to be put up.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): That is meaningless. I am surprised that a person of your status and legal acumen should give such a construction to that column.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): You are simply growing violent without hearing me.

What is stated in the last column is whether the community to which the applicant belongs has any other place of worship in that particular place. That column does not say whether it is within half-a-mile or otherwise.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): Do you mean to say that it is anywhere on the face of the earth?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): I am not so silly as to say that. In column 5 you are bound to say whether you have any place of public worship within half a-mile. The section also, as it stands, wants this matter also to be considered by Government. Whatever that be, these were all matters which were being considered by the Government even before this form was introduced.

Now the question is, if you take away that column what will be the result? It will be only a reversion to the old state of things. These elements will still be considered. But the only difference is they will be considered without the applicant being heard. They will be considered by the Government, but the applicant will not have any opportunity of saying whether the half-a-mile limit is correct. Half-a-mile may be either along the road or as the crow flies or half-a-mile along some other usual passage. Even in the question of half-a mile opinions are likely to differ.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): Do you mean to say that that query is there, because the Government was not sure in which line the half-a-mile limit has to be considered? Every one understands it in the sense 'as the crow flies'. It is not a question of calculating it on a round about way along the road.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): I am very glad of it. In every application for a church with respect to the half-a-mile limit, the contention has been that "as the crow flies" should not be accepted. I am afraid all his friends will dis-own the hon'ble member in that respect. People interested in opposing the application generally contend that the 'crow rule' should be taken into account and not the road. If you concede that that is the line which the Government should take, half of the Government's troubles are over. But unfortunately, concessions on the floor of this House cannot be made the basis of Government to act. That has been my experience. In all cases of applications for the grant of permission, those who object say that the crow route is the standard. Those who want it, say, "across the road."

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): With all that, Government will not amend that form. Government which is all infallible and all omniscient will not make the necessary amendments.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Abuses or exhibitions of temper have never advanced cases. Violence will also retard a case. But speaking calmly, the Government want by column No. 5 to get certain facts. What was stated was that it is intended to mislead the subordinate officers of the Government. Even if we take away column 5, the task of gathering these particulars will devolve on us, but without the applicant being given an opportunity to present his case. That was all my point.

Mr. Ismail Hajee Essa Sait (*Mattancheri*): On a point of information, Sir. Are all the Government officers personally inspecting the sites?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): I am coming to that. It will be the duty of the investigating officer, whoever he is, to ascertain that information by questioning. Supposing all the forms are omitted. The questions will still be put, what is the survey number? To which community do you belong? Are there not public places of worship within half a mile? These questions will be asked. Then we have to report, for the Government decision. The mere existence of that column does not show that there must always be half-a-mile limit. It is only where there is a place of public worship within half-a-mile, that probably operates as a disadvantage to the applicant. Relevant information is ordered to be given at the first opportunity itself and it may work to the advantage of the applicant, or it may work to his disadvantage in the ultimate result. That is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

column No. 5. As I said, it does not limit itself to other places of worship. An applicant is bound to mention even the places of worship belonging to his own community. Even if you take away that column, the duty of reporting upon that would still be upon the officer or officers who conduct the investigation.

The law says that, if nothing is heard for 90 days, it may be taken to mean that permission has been granted. If no order is passed within that time, it is as if permission has been granted. The applicant is directed to state certain relevant facts in the first instance. We make enquiries and within a specific date we have to make our report. We cannot wait to see what the applicant's opinions are. That is why he is asked to explain in the first instance. In the first place it conforms to precedents and it is necessary for the disposal of the applications.

Another misconception which I want to remove is the possible misinterpretation of the inquiring officers. Everybody here was under the impression that it is the Menon or the Parvathyam who maks the inquiry. I am very sorry to disabuse the members of that impression. If there is one matter on which they have not to report it is this. The rule says it is the Tahsildar who should report. But what is his duty? He has simply to collect the objections, state the names of the objectors, take the survey to see whether it is within half a mile, the nature of the objection, and if a local inspection is necessary if there is any divergence of opinion the Diwan Peishkar will make the local inspection. The Diwan Peishkar forwards all these facts to the Government. Even if there is no form, the Diwan Peishkar will have to report on these matters. But who is the ultimate authority? It is not the Diwan Peishkar or the Tahsildar, granting that they come within the definition of subordinate officers. But it is the Government. But we have no objection to be in that comfortable category of subordinate officers if only to take away the operation of the salary cut. But if we do not come under the category of subordinate officers, even then we are asked only to state the nature of the application,—are there objections, did you get any objection petition and did you inquire whether the place selected is within half a mile.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): Has the Diwan Peishkar got the power to recommend?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): I say that in my opinion it may be granted or it should not be granted. There are instances in which my recommendations have been accepted and not accepted. There are cases where even after accepting the recommendation the rule has been relaxed.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): May I know whether advocates have been employed for representing these questions before the Diwan Peishkar?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Sometimes they come, once, twice and even thrice. Until they feel exhausted, I don't feel exhausted. I stop only when they stop. To the utter bounds of any moderate man's patience, I hear them. The advocates themselves come and argue, the petitioners themselves have their own arguments and both come together and they have their arguments. They are also given two or three chances. There has been no case in which we have not given opportunities to the parties to represent their cause. This is all the resolution. I have finished with the resolution. But we have had some discussion upon the desirability of retaining this distance of half-a-mile. We have now heard, from a certain section of the House, that the rule should be entirely left away and no permission should be withheld on this score wherever the place is to be located. If that view is accepted, we will come to the conclusion that if a Mosque is attempted to be constructed to the very next door of a Church, it should be allowed by the Government. This would be against the collective wishes of the people even though not against ultra modern religious tendencies given expression to by some members. The rule exists for protecting different religious views and to see that people should not fight with each other and annihilate each other in the name of God. We have to face human people with human limitations. Now, it has been my experience that if, for instance, at Irinjalakkuda, the Jacobite Christians ask for permission to put up a place of worship, it is opposed both by the Catholics and the Hindus.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): Not by the Catholics.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Yes, I have records.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): There is nothing on record.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): There is everything in my record. I don't know what record the hon'ble member has got. But the inquiring officer distinctly stated in his report that we should be discountenancing these fights within the same religion. Whether I am right or wrong, it is strange to me that when a Christian applies for permission to have a place of worship another Christian should object and say that the application should be disregarded. What I say is that accredited representatives of these great institutions come and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

object whenever other religions or creeds make the application. The people whom you have elected to govern the institutions and to whom you have given the authority, object. In Trichur, when the Chaldean Syrian Christians applied for a place of worship, the Catholics objected and when the Catholics applied, the Chaldeans objected. When a Muslim Mosque was sought to be erected at Kalathodu, the Muslims themselves objected, a still stranger phenomenon. When the question of a Hindu temple comes, all the other communities will come down upon them.

Mr. K. R. Viswambharan (*Ezhuvas-Talappalli*): It is because there is a law.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): The law does not say that you shall object. The law says that you should invite objections. But does the law compel you to object?

Mr. K. R. Viswambharan (*Ezhuvas-Talappalli*): But when invitations are received we object.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Then principles are sold! At a mere invitation these principles fly away. Strange, in my view. If every community feels that the others may have places of worship, then don't object to it. By inviting those objections what does the Government gain?

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): It is better to remove the Act than to prevent people from not sending in objections.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): The Act is intended to meet certain state of affairs in the society. In religious matters, we cannot take decisions upon abstract reason. Taking away of the Act may result in breaking of heads. The point is that the thing should be retained until we feel that it can be safely taken away. Let us come to the other matter. Has the Government here been discouraging anybody? An hon'ble member was speaking of Hyderabad. I am not in a position to say how many applications have been made and how many Hindu temples have come into existence there. But this I am in a position to assert that there are as many as 300 churches in the State. Taking 3 lakhs as the Christian population there is one church for every 1,000 christians in the State This I can prove by statistics gathered by my department.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): This is not a christian question.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Have I finished? There are 100 mosques also. I am coming to the great communities by population. I was only illustrating. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

population of Muslims is roughly one hundred thousand. There are about 18 mosques in Mattancheri and about 12 churches in Ernakulam and if you want the statistics for every village, I am in a position to give. Barring certain villages where the number of Christians is 5 or 6 there are churches in every place. So this question of inconvenience from absence of churches does not arise. I am only illustrating the liberal policy of the Government and saying that comparisons with other Governments are useless. Even after the coming into existence of the rule, it has not unfairly hindered the coming into existence of any place of religious worship. The question does not arise with respect to Hindus largely. From them applications are rare. They rely upon the old temples and leave them there sometimes neglecting them instead of trying to renovate them. I have not received many applications from them. When this is the state of affairs even when the rule remains, why should you want to remove it? If you remove it then you gain nothing. In any view removal of a column does not improve matters. Now at least there is the guarantee that there is an answer to the query by the applicant in the application itself. The misunderstanding will be all the more if that form is not there. Then with regard to the arbitrary limit of distance, suppose you say that there should be some sort of restriction, there is no point in saying that it should be one-fourth of a mile. Government think that the rare and dependable anchorage of a sound rule is much better than an experiment, in distances.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: മിസ്റ്റർ അച്യുതമേനോന്റെ പ്രസംഗത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ ഭാഗംമുതൽ മറപടി പറയാമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ എത്രകത്തോലിക്കരുണ്ടോ അവരുടെയെല്ലാം ആവശ്യങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കുന്നതിനു മതിയായ പള്ളികൾ ഉണ്ടെന്നു പയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അവരുടെ പള്ളിവെപ്പാനുള്ള അപേക്ഷകൾ എത്ര ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവയിൽ എത്ര അനുവദിച്ചു എന്നും എത്ര നിരസിച്ചു എന്നും പറയുന്നതിനുള്ള സന്മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾക്കു് എത്ര പള്ളികൾ വേണം എന്നുള്ളതു് അവരാണു് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. മറവുള്ളവരല്ല. അതേവിധത്തിൽതന്നെ മറവുമതസ്ഥന്മാർക്കു് വേണ്ടത്തക്ക ദേവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടു് എന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. അതോടുകൂടിതന്നെ ഒരു സംഗതി മിസ്റ്റർ അച്യുതമേനോൻ വിശദമാക്കീട്ടുണ്ടു്. സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾക്കു് പുതിയ അമ്പലം പണിയേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടകയില്ലെന്നു്. അതുതന്നെയാണു് ഈ ദേവാലയ നിർമ്മാണ നിയമത്തിന്റെ അടിയിൽ കിടക്കുന്ന രഹസ്യം. ഒരു സമുദായക്കാർക്കു് ആവശ്യമില്ലാതെയിരിക്കയും മറെറ സമുദായങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ സംഗതിയിൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത സമുദായം ആവശ്യക്കാർക്കു് ഒരു തടസ്ഥം വെണമെന്നു നാം കരുതുന്നതു് നീതികരിക്കാവുന്നതല്ല. പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിലെ നിയമങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും ആണു് നാം ഇവിടെ സാധാരണയായി പകർത്തുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേയും നാം പകർത്താവുണ്ടു്. അവിടെ ഇങ്ങിനെ ഒരു നിയമം നടപ്പുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Achyuta Menon: I was answering your critics.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: അതേവിധത്തിൽതന്നെ യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും ഈ നിയമം നടപ്പിൽ ഇല്ല. അവിടെ ഭിന്ന മതസ്ഥന്മാർ ഇല്ല. എല്ലാവരും ക്രസ്ത്യാനികളാണ് എന്നു പറയുമായിരിക്കും. ക്രസ്ത്യാനികളിൽതന്നെ പല ഭിന്നതകളുമുണ്ട്. മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവിടേയും വഴക്കുകളും തലതല്ലി പൊളിക്കലും ഉണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ദേവാലയ നിർമ്മാണ നിയന്ത്രണ നിയമം അവിടെ നടപ്പില്ല. ഇവിടെയും ക്രസ്ത്യാനികളിലെ ഭിന്ന വകുപ്പുകൾ തമ്മിൽ എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടായി അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ ഉണ്ട്.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: കോൺഗ്രസ്സ് ഭരിക്കുന്ന മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽ മുൻസിപ്പന്മാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ സമുദായ പ്രാതിനിധ്യതത്വം പ്രയോഗത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാജ്യം പരിഷ്കരിച്ചുവരുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ മനുഷ്യരുടെ പ്രാഥമികാവകാശങ്ങളെപറ്റിയുള്ള വിലയും ബഹുമാനവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതാണ്. ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു പ്രധാനമായ അവകാശമാണ്. അതിനുവേണ്ടി ദേവാലയങ്ങൾ പണിയുന്നതിനും അവയിൽ സൈ്വരമായി ആരാധന നടത്തുന്നതിനും വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടത് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കടമയാണ്. എന്നാൽ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തീട്ടല്ല. ദേവാലയ നിയന്ത്രണ നിയമം നടപ്പിലിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അതിന്റെ പ്രവർത്തനം, പ്രയോഗം, ന്യായവും യുക്തിയുക്തവും ആയിരിക്കേണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഏതാനും കാലമായി നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമത്തെ റദ്ദാക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ടി നിയമം ശരിയല്ലാത്ത ചില മാമൂലിനെ ആസ്പദിച്ചാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നിരുന്നാലും മതസ്വാതന്ത്ര്യം പൌരാവകാശമാണ് എന്നു ധരിക്കേണ്ടതാണ്. മിസ്റ്റർ അച്യുതമേനോൻ പറയുന്ന ഒരു സംഗതി ഈ നടപടി ക്രമം ഒരു കൊല്ലമായി നടപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അതു ഇപ്പോഴും നിലനിന്നുപോരുന്നതാണെന്നും ആണ്. ആ ന്യായത്തിന്നു് വലിയ വില കരുതേണ്ടതില്ല. നാം താമസിക്കുന്ന വീടു് വളരെ പുരാതനവും പഴക്കവും ഉള്ളതായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടതന്നെ അതു് നിവാസയോഗ്യമായിവരുന്നതല്ല. അതു് വീഴത്തക്കനിലയിലാണെന്നു വന്നാൽ അതിൽ താമസിക്കുന്നതു് ആപൽക്കരമായിരിക്കും. അപ്രകാരംതന്നെ ഈ നടപടി എത്രത്തോളം ന്യായവും കാലസ്ഥിതിക്കു് പരിഷ്കരിച്ചതും ആണോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. അനവധികാലമായി നടന്നിരുന്നതിൽനിന്നു ഇപ്പോൾ ഉണ്ടോ? അതിപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി, എങ്ങിനെ പോയി. മനുഷ്യരുടെ പ്രാഥമികാവകാശങ്ങൾക്കു് എതിരായി നിലനില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളും നടപടികളും ജനങ്ങൾ സമ്മതിക്കയില്ല. അവയെ പാടെ തള്ളിക്കളയും. മതസ്വാതന്ത്ര്യം ജനങ്ങളുടെ മൌലികാവകാശമാണ്. മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഒരുവിധത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമം ഉദാരതയോടും നീതിയോടും കൂടി പ്രയോഗിക്കേണമെന്നാണ് ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അത്ര നിരാക്ഷേപകരവും നിർദ്ദോഷവും ആയ പ്രമേയത്തിന്മേലാണ് ഇത്ര വലിയ വാദപ്രതിവാദം ഉണ്ടായത്.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): No point will be gained by taking away that form. They were introducing certain arguments in their speeches and I took the liberty of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

introducing some arguments in my speech. Why should that privilege be yours alone?

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: മതസ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യന്റെ മൌലികമായ അവകാശമാണ്. ആ അവകാശത്തെ അനവധികാലമായി ഇവിടെ അവഗണിച്ചുപോന്നു. ഒരുപക്ഷെ മനപൂർവ്വമായിട്ടല്ലായിരിക്കും. ആ അവഗണനയും അനാദരവും കുറച്ചു മാറാണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. എന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അപേക്ഷാഫാറത്തിലെ ചോദ്യം നിയമപ്രകാരമുള്ളതല്ല എന്നു് പ്രസ്താവിച്ചതിനെ മിസ്റ്റർ അച്യുതമേനോൻ എതുത്തിട്ടില്ല. യാതൊരു മറുപടിയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് സമ്മതിച്ചതായി കരുതാം.

ഫാറത്തിലെ ഫാറംഅതുപ്രകാരം ഈ ഫാറം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു് ഗവർമ്മെന്റിനു് അധികാരം ഉണ്ടോ എന്നാണു്? അതിനു് ഉത്തരം പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): With due deference it is not a question of the Government having the power to frame a form. The form simply embodies what the Government have been doing. Take away the form and Government will still be insisting upon them. I will invite you to read my whole speech when it comes in print.

Even if the form is not there the name of the applicant, the community to which he belongs, etc., have to be given.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): Why do you want all that. I can understand that you want the name of the applicant, etc. But why the distance?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): We may also be allowed the privilege of interrupting occasionally though less violently.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: ഫലിതം കൊണ്ടും മറുപടി പറഞ്ഞാൽ പോരാ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ അതിനു് ശരിയായ ഉത്തരം പറയണം. ഫലിതം ന്യായമായി കരുതാറില്ല. ഫാറത്തിലെ നിയമപ്രകാരം മാനുവലിൽ കാണിച്ചപ്രകാരം ഒരു ഫോറം ഉണ്ടാക്കുവാനായിട്ടല്ലാതൊരു ശക്തിയും ഇല്ല. നിയമത്തിൽ ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിനുമുമ്പു് അനുവാദം വാങ്ങിച്ചിരിക്കണം എന്നമാത്രമെ പറയുന്നുള്ളൂ. അപേക്ഷ കൊടുത്തു് വേണമെന്നതന്നെ പറയുന്നില്ല. ഇന്നതരത്തിലുള്ള അപേക്ഷയാണു് വേണ്ടതു് എന്നു് ഗവർമ്മെണ്ടിൽ നിന്നു് നിയമപ്രകാരം നിർബ്ബന്ധിക്കണമെങ്കിൽ നിയമത്തിൽതന്നെ അതിനു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഫാറം ഇന്നതരത്തിലായിരിക്കണമെന്നും മറ്റും നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അധികാരം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗവമ്മെൻറിന്നു് നിയമം കൊട്ടത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. അപ്രകാരം ചെയ്യാത്ത കാലത്തോളം ഗവമ്മെൻറു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഈ അപേക്ഷഫാറം നിർബ്ബന്ധിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്. അനവധികാലത്തെ നടവടി നിയമസാധുത നൽകുന്നതല്ല. നടപടി ആക്ഷേപിച്ചാൽ അതിന്നു് പ്രാബല്യം കിട്ടുന്നതുമല്ല. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നു് അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടതു് പണിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു് ൽ നാഴികക്കുള്ളിൽ മറെറ ദേവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടോ എന്നുള്ളതല്ല. ഈ സ്ഥലത്തു് ദേവാലയം പണിതു് കർമ്മാദികൾ നടത്തുന്നതായാൽ സമാധാനഭംഗമൊ അടി കലശലൊ സാധാരണയായി ഉണ്ടാകുമോ എന്നുള്ളതാണു്. വളരെ യോജിപ്പിലാണു് അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ താമസിക്കുന്നതു്, വർത്തിച്ചുവരുന്നതു് എന്നുവന്നാൽ ഈ ഹോദ്യത്തിന്നു യാതൊരു പ്രസക്തിയും ഇല്ല. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം മുഴുവനും ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ കലഹമൊ, കലാപമൊ, ഇതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുമോ എന്നറിവാനാണു്. അതുവിട്ടു് ശരിയല്ലാത്ത ഒരു പദ്ധതിയിലാണു് ഈ അന്വേഷണം ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതു്. അര നാഴികക്കുള്ളിൽ ദേവാലയങ്ങൾ പണിയുന്നതിന്നു് അനുവാദവും അപേക്ഷകന്റെയൊ അപേക്ഷകന്റെ സമുദായത്തിന്റെയൊ മുട്ടിപ്പും ശാന്തയും മൂലം കിട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അപ്രകാരമുള്ള അനുവാദങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയുള്ളവരുമാണു്. പലപ്പോഴും അര നാഴിക വിട്ടുവെച്ചു് അപേക്ഷകൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. നിയമസാധുതയില്ലാത്ത ഈ ഹോദ്യം അപേക്ഷഫാറത്തിൽ നിന്നു കളയേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. തൃശ്ശൂർ പൂരം കണിമംഗലത്തു നിന്നു് വടക്കുന്നാഥൻ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവർണ്ണഹിന്ദുക്കളായ ഈഴവർ മുതലായവർക്കു് റോഡിന്നരികിലുള്ള തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നതന്നെ മാറിപ്പോകേണമെന്നു് നിർബ്ബന്ധിച്ചിരുന്നു. അവയെല്ലാം ഇങ്ങിനിവരാതവണ്ണം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എന്നു് ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് അപേക്ഷഫാറത്തിൽ ആ ഹോദ്യം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചതു്എങ്കിൽ ആ ഉദ്ദേശസാഫല്യത്തിന്നു് വിരുദ്ധമായി അതിന്റെ ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ഹോദ്യം അപേക്ഷഫാറത്തിൽ നിന്നു് മാറണമെന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. അതിന്നു് ഗവമ്മെൻറു് സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഈ നിർദ്ദയമായ ഗവമ്മെൻറിന്റെ മനഃസ്ഥിതി തീരെ ആശാസ്യമല്ല. ഇത്ര യുക്തിയുക്തവും ന്യായവും മിതവും ആയ അപേക്ഷയെ സ്വീകരിപ്പാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമംതന്നെ നിയമസംഹിതിയിൽനിന്നു് നീക്കിക്കളവാനായി ഒരു വമ്പിച്ച ശ്രമം ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. മിതവും ന്യായവും ആയ ഉല്ലതിഷ്ണുതാ വിട്ടു് വിപ്ലവത്തിലേക്കു് കാൽ വെക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരു വിചാരം മനസ്സിൽ വരാതിരിപ്പാൻ ഗവമ്മെൻറു് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. കർക്കശവും നിർദ്ദയവും ആയ പെരുമാറ്റവും സമ്പ്രദായവും മാറുന്നതിന്നു് അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു് വിരോധഭാവം നടിക്കുന്നതു് അതു് വിപ്ലവത്തിലേക്കു ജനങ്ങളെ നയിക്കുന്നതായിരിക്കും. അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നു് എന്റെ മിതവും ന്യായവുമായ അപേക്ഷയെ ഒരൊഴുപൂവ്വും സ്വീകരിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗത്തെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The resolution was put and lost.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): A poll Sir.

Ayes.	*Noes.*
1. Mrs. C. R. Iyyunni	1. Mr. K. Achyuta Menon
2. Mr. C. V. Iyyu	2. ,, V. K. Aravindaksha Menon
3. ,, A. V. Moothedan	3. ,, K. P. Kannan Nayar
4. ,, K. R. Viswambharan	4. ,, M. Raman Menon
5. ,, L. M. Pylee	5. Rama Varmha Tampuran
6. ,, B. M. Peter	6. Rao Shaib I. N. Menon
7. ,, C. R. Iyyunni	7. Dr. D. Raghavendra Rao
8. ,, M. K. Devassy	8. Mr. P. J. George
	9. ,, C. A. Kunjunny Raja
	10. ,, K. V. Menon
	11. ,, S. Venkiteswaran
	12. Mrs. A. N. Menon
	13. Mr. T. K. Nayar
	14. ,, M. Sivarama Menon
	15. ,, V. K. Bhaskara Menon
	16. ,, A. Eachara Menon
	17. ,, K. S. Panicker
	18. ,, N. Govinda Pai
	19. ,, Ismail Hajee Essa Sait
	20. ,, K. Kochukunhan Kaimal
	21. ,, C. K. S. Money
	22. ,, V. K. Kutty
	23. ,, Subbraya Chettiyar
	24. ,, K. P. Vallon

8 for and 24 against.

The House rose for the day at 4-45 p. m.

B. V. K. MENON,
Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly